

РЕШЕНИЕ

№ 26612

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4287** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на „Карла Естейт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. М. Л., срещу Столична община, с искане за осъждане на ответника да заплати сумата от 300 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение по обжалване на незаконосъобразен административен акт – Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи – В./Овча купел“, както и сумата от 97,17 лева – лихва за забава върху главницата, начислена за периода от 22.06.2021г. до 25.04.2024г.

Препис от исковата молба е изпратен на ответника – Столична община, който не подава писмен отговор. В съдебно заседание не се явява представител и не взема становище по исковата молба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на исковата претенция.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че с Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи – В./Овча купел“, оправомощен със заповед на

кмета на Столична община № СОА20-РД09-1362/14.02.2020г., на ищеца „Карла Естейт“ ЕООД са установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такси за битови отпадъци за имот в [населено място], кв. Д., [улица], за периода 2016-2020г.

Представено е Решение № СФД21-РД28-172/22.06.2021г. на директора на дирекция „ОП“ при СО, с което по жалба на „Карла Естейт“ ЕООД и по реда на чл.107, ал.4 ДОПК, е отменен Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. Прието е от административния орган, че обжалваният акт не отговаря на изискванията за форма и съдържание, необоснован е и е постановен в нарушение на процесуалните правила при нарушено право на участие и правото на защита на задълженото лице. В акта е посочено, че решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Прието е като писмено доказателство по делото, Споразумение за адвокатско възнаграждение от 20.05.2021г., по силата на което Адвокатско сдружение „Юстиция“ се задължило да представлява ищеца „Карла Естейт“ ЕООД, пред директора на дирекция „Общински приходи“ в СО, като изготви и подаде жалба от името на дружеството срещу АУЗД № 712322-1/07.05.2021г., срещу адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, платимо по банков път, в срок от 3 дни, считано от датата на сключване на споразумението.

Прието е като писмено доказателство преводно нареждане от 20.05.2021г., за сумата от 300 лева, с наредител - „Карла Естейт“ ЕООД, получател - Адвокатско сдружение „Юстиция“ и основание- хонорар за жалба срещу АКТ 712322-1/07.05.2021г.

Ответникът и прокуратурата не оспорват приетите писмени доказателства.

Въз основа на така приетите по делото доказателства, съдът намира от правна страна следното:

Държавата и общините, съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Отговорността на държавата има обективен характер и се реализира чрез заплащане на обезщетение, което съгласно чл.4 от ЗОДОВ се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове. Доказването на вредите и на причинно-следствената връзка между тях и незаконосъобразния акт, е в тежест на ищеца, сезирал съда с иск за заплащане на обезщетение по реда на този закон.

В настоящия случай по делото е представено Решение № СФД21-РД28-172/22.06.2021г., с което по административен ред (чл.107, ал.4 ДОПК), на основание чл.155, ал.2, вр. чл.144, ал.1 ДОПК, е отменен издаденият срещу ищеца Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. Ответникът не твърди и по делото не се съдържат данни, този акт да е оспорен, с оглед на което и съдът приема, че е стабилизирал. Отмяната на АУЗД № 712322-1/07.05.2021г., е положителната процесуална предпоставка по чл.204, ал.1 АПК, за предявяване на настоящия иск за заплащане на обезщетение за причинените от незаконосъобразния акт вреди на ищеца, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. За да е основателен искът, в тежест на ищеца е да докаже, че е претърпял вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт – чл.4 ЗОДОВ. Ищецът

претендира имуществени вреди – направените от него разходи за адвокатска защита в производството по обжалване на АУЗД в размер на 300 лева, съгласно приложеното Споразумение за адвокатско възнаграждение.

Съдът намира, че искът е основателен. Заплащането на сумата от 300 лева се установява от цитираните по-горе споразумение за адвокатско възнаграждение и преводно нареждане за заплащане на сумата, като в споразумението е уговорено заплащането да става по банков път. Ответникът не оспорва, че плащането е получено от адвокатското сдружение, с оглед на което и съдът приема за доказано, че плащането е извършено на посоченото в банковия документ основание - хонорар за жалба срещу АКТ 712322-1/07.05.2021г.

Производството по оспорване на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. се е развило по реда на ДОПК, на основание чл.107, ал.4 и чл.144, ал.2 ДОПК, като е приключило окончателно във фазата на оспорването по административен ред, доколкото ответникът не оспорва този факт и не ангажира доказателства за друг развой на административната преписка. В тази връзка следва да се приеме по настоящото дело, че резултатът от това оспорване е изцяло отменен АУЗД, като липсват данни да е издаван друг, с който да са установени задължение на ищеца за периода.

В Глава осемнадесета на ДОПК, в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 – чл. 155, няма норма, която урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК, за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. Въпросът с разноските в административното производство не е уреден и в Глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" на АПК. Това означава, че относно понесените от страната разноски в производството по обжалване по административен ред по ДОПК, е налице законова празнота, както в ДОПК, така и в АПК.

Издаденото Решение № СФД21-РД28-172/22.06.2021г. на директора на дирекция „ОП“ при СО, с което е изцяло отменен АУЗД по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г., не съдържа разпореждане относно разноските. В този смисъл, за страната в оспорването на акта по административен ред, съществува единствено възможността да претендира направените разноски, като претърпени вреди по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл и Решение № 5226 от 25.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2276/2024 г., III о.

На основание чл.4 от ЗОДОВ, Държавата отговаря за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Безспорно имуществото на ищеца е намаляло с платеното от него адвокатско възнаграждение на ангажирания от него адвокат – адвокатско дружество, в производството по оспорване на незаконосъобразния по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ административен акт - АУЗД. Представени са доказателства за извършеното плащане, които не се оспорват от ответника, с оглед на което следва да се приеме, че ищецът реално е претърпял загуба. Тази загуба представлява вреда, която подлежи на обезщетяване по реда на чл.203 АПК вр. с чл.1, ал.1 ЗОДОВ, поради което претенцията се явява основателна.

Искът е насочен срещу Столична община, която е юридическото лице, което на основание чл.205, ал.1 АПК отговаря за причинените вреди от незаконосъобразни актове, издадени от ст. инспектор в отдел „Общински приходи – В./Овча купел“, оправомощен със заповед на кмета на Столична община №

СОА20-РД09-1362/14.02.2020г.

По тези съображения предявеният иск следва да бъде уважен.

Отговорността на Държавата за вреди от незаконосъобразен административен акт, възниква след отмяната на административния акт по съответния ред – чл.204, ал.1 АПК. От този момент държавните органи изпадат в забава, дължат лихва върху размера на присъденото обезщетение и започва да тече погасителната давност за реализиране отговорността на Държавата - ТР № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК. В конкретния случай, незаконосъобразният административен акт е отменен на 22.06.2021г. и от тази дата ответникът дължи мораторна лихва в размер на законната, както се претендира с исковата молба.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ при уважаване на предявения иск, ответникът следва да заплати направените от ищеца разноси в размер на 25 лева – платена държавна такса и 400 лева – платено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 25.04.2024г.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Е.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, сумата от 300 лева – обезщетение за имуществени вреди – разходи за адвокатска защита в административно производство по обжалване на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 712322-1/07.05.2021г. издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи – В./Овча купел“, отменен с Решение № СФД21-РД28-172/22.06.2021г. на директора на дирекция „ОП“ при СО, ведно със законната лихва върху сумата считано от 22.06.2021г. до окончателното погасяване.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Е.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, сумата от 425 лева – съдебни разноси в настоящото производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: